

ת"פ 61932/05/19 - מדינת ישראל נגד אדיר אליהו אפללו

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 61932-05-19 מדינת ישראל נ' אפללו

בפני
בעניין: כבוד השופט עמית מיכלס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אדיר אליהו אפללו

הנאשם

בשם המאשימה: עו"ד נגה מזור-שגב

בשם הנאשם: עו"ד ברק פרידמן

גזר דין

רקע ועובדות כתב האישום

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר דיוני שכלל את תיקון כתב האישום, בעבירות שעניינן **תגרה**, לפי סעיף 191 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: החוק) **והחזקת סכין** לפי סעיף 186(א) לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 15.9.18 בשעה 19:00 לערך שהה הנאשם במסעדה בראשון לציון עם חברתו. הנאשם חשד שאדם אחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה, דיבר עם חברתו. תוך כדי דין ודברים החלו השניים להתקוטט במסעדה והחליפו מהלומות. מאבטחים שהפרידו ביניהם הרחיקו את הנאשם לכיוון מטבח המסעדה, שם נטל הנאשם סכין מטבח גדולה, אשר הוצאה מידיו על ידם.

3. כחלק מהסכמות הצדדים, הופנה הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר לעונש, כאשר לבקשת הנאשם, התבקש שירות המבחן לבחון, בין היתר, את האפשרות לסיים את ההליך תוך ביטול הרשעתו. ואכן, קצינת המבחן המליצה בתסקירה מיום 30.9.2020 להימנע מהרשעה ולהסתפק בצו של"צ בהיקף של 140 שעות.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

4. בטיעוניהם לעונש הסכימו הצדדים שיוטל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 140 שעות, כפי המלצת שירות המבחן, אולם היו חלוקים ביניהם בשאלת ביטול הרשעה. בהמשך לעמדתה כי יש להותיר את הרשעה על כנה, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם בנוסף גם קנס ומאסר על תנאי.

5. ב"כ המאשימה עמדה על חומרת העבירות, והפנתה לכך שהנאשם אינו עומד בתנאים שהותוו בפסיקת בית המשפט העליון לאי הרשעה. בהקשר זה ציינה שהאינטרס הציבורי מצדיק את הותרת הרשעה על כנה בנסיבות בהן בוצעו העבירות.

6. מנגד, טען הסנגור כי הנאשם עומד בתנאי הפסיקה לביטול הרשעה. לטענת הסנגור, הנאשם מבקש להתקבל לתפקיד מאבטח על מנת למנוע מקרי אלימות דומים בעתיד, ללמדך על לקיחת האחריות מצדו והפנמת הפסול שבמעשיו. לדברי הסנגור, הנאשם עבר מספר ראיונות לתפקיד מאבטח אך בסופו של דבר לא התקבל בשל ההליך הפלילי התלוי ועומד נגדו. כתימוכין לכך הוגש מטעם ההגנה טופס שכותרתו "ראיון אישי - מועמד לתפקידי אבטחה" (נ/1), אותו נדרש הנאשם למלא במסגרת תהליך הקבלה לתפקיד מאבטח, ובגדרו נדרש לענות, בין היתר, על השאלה האם נעצר בעבר והאם הוא בעל רישום פלילי. בנקודה זו אציין שהטופס הוגש ריק. לשיטת ההגנה, די באמור כדי לבסס פוטנציאל פגיעה ולהצדיק את ביטול הרשעה. עוד נטען שבהתאם לפסיקה, סוג העבירות בהן הורשע הנאשם אינו מהווה מחסום לביטול הרשעה. בהמשך עמד ב"כ הנאשם על התסקיר החיובי שהוגש, ציין את גילו הצעיר של הנאשם ונסיבותיו האישיות וביקש ליתן משקל משמעותי להמלצת שירות המבחן. לדידו, לאור שיקולי השיקום, האינטרס הציבורי והאינטרס הפרטי של הנאשם במקרה זה חד הם.

7. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה, הסביר שטעה בשיקול דעתו וטען שכיום הוא מבין את חומרת מעשיו ורוצה למנוע מקרים דומים. לדבריו, ניסה להתקבל למספר מקומות עבודה, אולם הדבר לא הסתייע בעדו בשל התיק הפלילי הפתוח.

סוגיית ביטול הרשעה

8. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי עניינו של הנאשם אינו נמנה על אותם מקרים חריגים המצדיקים את סיום ההליך הפלילי תוך הימנעות מהרשעה. להלן טעמי.

9. כידוע, ביטול הרשעה מהווה חריג לכלל לפיו מקום בו הוכחה אשמתו של אדם, יסתיים ההליך הפלילי בתוצאה של הרשעתו בדין [ע"פ 2083/96 תמר נ' מדינת ישראל, (להלן: עניין כתב)]. נקבע כי הרשעה נועדה, בין היתר, להעביר מסר של הרתעת היחיד והרבים, היא משקפת את הפסול שבמעשה בעיני החברה, ומאפשרת להטיל עונש מרתיע במידת הצורך. לצד זאת, נקבע כי ישנם מקרים חריגים המצדיקים להימנע מהרשעת הנאשם. מקרים אלו הוגדרו בעניין כתב כ"מקרים יוצאי-דופן, שבהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן הרשעה לבין חומרתה של העבירה". עוד נקבע בעניין כתב שהימנעות מהרשעה אפשרית בהצטברותם של שני גורמים: האחד, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על הרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים. השני, על הרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, כאשר דרישת הפסיקה היא להוכחת קיומו של נזק קונקרטי שיפגע בסיכויי השיקום כתוצאה מההרשעה.

אשר לטיב הדרישה לקיומו של נזק קונקרטי, נקבע ברע"פ 7224/04 משה פרנסקי נ' מדינת ישראל, בפסקה 10 (10.11.2014) שיש לבססה היטב בראיות:

"אין לקבל גישה לפיה, די במידת ודאות קרובה לקיומו של נזק קונקרטי כדי להימנע מהרשעתו של הנאשם, יש להצביע על כך שהרשעתו של הנאשם תביא "לפגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו", ולבסס טענות אלה בתשתית ראייתית מתאימה... אין די בהצגת הסכם עבודה, לפיו הרשעה בפלילים עשויה להשליך על תעסוקתו העתידית של המבקש" (ההדגשה הוספה - ע.מ.).

דברים ברוח נקבעו גם ברע"פ 9118/2012 פריגין נגד מדינת ישראל (01.01.2013), לפיו על הטוען לאי הרשעה להצביע על נזק מוחשי וקונקרטי העלול להיגרם לו כתוצאה מהרשעתו, ולעניין זה אין די באפשרויות תיאורטיות עתידיות [וראו גם: רע"פ 5018/18 בוזגלו נ' מדינת ישראל, בפסקה 9 (21.10.2018); רע"פ 3589/14 לוזון נ' מדינת ישראל, בפסקה 8 (10.6.2014); רע"פ 1097/18 בצלאל נ' מדינת ישראל, בפסקה 9 (18.04.2018)].

10. עוד יש לציין שניסיונות שונים שנעשו בשנים האחרונות על מנת להגמיש את הכללים שנקבעו בפסיקה לצורך הימנעות מהרשעה נדחו על ידי בית המשפט העליון [רע"פ 6403/18 יניב הרוש נ' מדינת ישראל, בפסקה 9 (28.11.2018); רע"פ 6819/19 פלקס סרוסי נ' מדינת ישראל, בפסקה 13 (28.10.2019); רע"פ 2327/19 אדוארדו נ' מדינת ישראל, בפסקה 11 (19.5.2019); רע"פ 1240/19 עופר בר לוי נ' מדינת ישראל בפסקה 8 (24.3.2019); רע"פ 2937/20 יהודה דוד וואלפא נ' מדינת ישראל (19.5.2020)].

11. ומן הכלל אל הפרט. נסיבות ביצוע העבירות במקרה שלפנינו הן חמורות. סמוך לאחר תגרה בה לקח הנאשם חלק, ולאחר שהורחק מהמתלונן, סר הנאשם למטבח המסעדה והצטייד בסכין מטבח גדולה ומשוונת שאורך להבה 25 ס"מ (ת/1). ההצטיידות בסכין על רקע הקטטה שארעה רגעים ספורים קודם לכן מעידה, לכל הפחות, על מודעותו של הנאשם לאפשרות השימוש בסכין בהמשך. מהאמור עולה שגם אם לא נגרם במהלך האירוע נזק לגוף, הרי שפוטנציאל הנזק היה גבוה. מאחר שהנאשם לא החזיר את הסכין מיוזמתו, אין לדעת כיצד היה האירוע מסתיים אלמלא ערנותם של המאבטחים שהוציאו אותה מידי.

נוכח כל האמור, עמדתי היא שביטול הרשעה בנסיבות המקרה שלפני עלול לפגוע בפגיעה משמעותית באינטרס הציבורי שבמיגור תופעת האלימות תוך שימוש בנשק קר, והדבר עלול להוביל אף לפגיעה בשיקולי ההרתעה. לפיכך מצאתי שסיום ההליך מבלי להרשיע את הנאשם בנסיבות המקרה שלפני אינו עולה בקנה אחד עם התנאי הראשון שנקבע בעניין כתב.

12. לא נעלמו מעיני פסקי הדין שהוגשו מטעם ההגנה. ואולם, בחינת נסיבות המעשים מעלה שבמקרים רבים מדובר היה בנסיבות קלות מאלו שנדונו במקרה שלפניי.

א. ברע"פ 8215/16 יצחק נ' מדינת ישראל (29.3.2017), נפסק כי יש לבטל הרשעת הנאשם בעבירה של סיוע לאחר מעשה לרצח, בנסיבות בהן הסיע הנאשם את הרוצח ברכבו לאחר שראה לנגד עיניו את הרצח.

הרשעת הנאשם בוטלה בהתקיימותן של נסיבות חריגות, ובהן החרדה בה היה נתון הנאשם לאחר שהרוצח נכנס לרכבו באופן שהנאשם לא הצליח לכלכל את צעדיו בקור רוח, ובהינתן פרק הזמן הקצר בו הסיע אותו. עיניו הרואות, שעל אף שסעיף העבירה חמור מסעיפי העבירה בהם הורשע הנאשם, הרי שנסיבות המקרה ייחודיות וחמורות פחות מעניינו.

ב. ברע"פ 1721/12 איראשי נ' מדינת ישראל (30.3.2014), נדון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות של היזק בזדון והתפרעות, לאחר שבמהלך התפרעויות בעיר העתיקה, השתתף בהתקהלות, במהלכה פירק, יחד עם שניים אחרים, מצלמת אבטחה של המשטרה. המצלמה ניזוקה ונדרשה החלפתה. מבלי להקל ראש במעשי הנאשם באותו אירוע, דומה שעל פניו מדובר במקרה קל מעניינו, בפרט כאשר בפסק הדין נקבע שהימנעות מהרשעה בנסיבות המקרה אינה מהווה סטייה ברורה ממדיניות הענישה.

ג. בע"פ 4466/13 פורטל נ' מדינת ישראל (22.5.2014), בוטלה הרשעת נאשם בגיר-צעיר, אשר הורשע בסיוע לאחר מעשה לשניים אחרים אשר שדדו נהג מונית. מעשי הנאשם באו לידי ביטוי בכך שהסיע את האחרים לאחר אירוע השוד בכוונה למלטם, כאשר רק בשלב זה למד שהשניים ביצעו שוד. הנאשם קיבל 100 ₪ משלל השוד. באותו מקרה ביטול ההרשעה נבע ממגוון נימוקים שאינם מתקיימים בעניינו: האחד, גילו של הנאשם (בגיר-צעיר) בעוד שהנאשם דכאן ביצע את העבירה כשהיה כבן 23; השני, נקבע שחלקו של הנאשם בעבירה הוא "משני בכך שלא ידע על השוד מראש", בעוד שבעניינו מדובר היה באירוע שבוצע מתחילתו ועד סופו על ידי הנאשם לבדו; השלישי, התחשבות בקשייו האישיים של הנאשם, לרבות הפרעת אישיות ממנה סבל, זאת לצד המלצת שירות המבחן החיובית. חרף נסיבות אלו, ציין בית המשפט העליון כי ביטול ההרשעה נעשה שלא בלב קל.

ד. בע"פ (י-ם) 13441-01-18 מדינת ישראל נ' ארמוזה (11.2.2019), קבע אמנם בית המשפט המחוזי שהחלטה להימנע מהרשעת הנאשם שביצע עבירה של החזקת סכין אינה חורגת ממתחם הסבירות, אולם נסיבות אותו מקרה היו שונות מעניינו. באותו מקרה הסכין הוחזקה בתא כפפות ברכב, היא לא הייתה מוסלקת ולא נישאה על גופו של הנאשם, וודאי לא בסמוך לאחר השתתפותו בתגרה. נוסף על כך, ניתן משקל לגילו הצעיר של הנאשם, שהיה כבן 20 ולפרק הזמן של למעלה מ-3 שנים שחלף מיום האירוע.

ה. בעפ"ג (י-ם) 31449-06-13 מדינת ישראל נ' מונה (30.12.2013), אושרה ברוב דעות אי הרשעתו של נאשם שהחזיק ברכבו 3 סכינים. בית המשפט המחוזי קבע שאינו מתערב בהחלטה שלא להרשיע את הנאשם בהדגישו את הנזק הקונקרטי שייגרם לו כתוצאה מההרשעה, בהתחשב בלימודי חשבונאות ומנהל עסקים בהם השקיע 4 שנים מחייו בצפייה לעסוק בתחום ומתוך חשש ממשי לפגיעה בסיכויו לעבוד במגזר הציבורי. עיניו הרואות שגם במקרה זה הוחזקו הסכינים ברכב ולא נישאו על ידי הנאשם. עוד יוער כי פסק הדין נתקבל ברוב דעות כנגד דעתה החולקת של השופטת ר' פרידמן-פלדמן, אשר בין יתר נימוקיה, עמדה על חומרותה של עבירת החזקת סכין.

ו. בת"פ (ת"א) 18904-02-17 מדינת ישראל נ' צולר (26.6.2019), נמנע בית המשפט מלהרשיע

נאשם שביצע עבירות איומים והחזקת סכין. בית המשפט עמד על נסיבותיו המיוחדות של המקרה בהן פעל הנאשם מתוך תחושת איום כאשר למתלונן יוחס אשם תורם. צוין כי הגם שנדחתה טענתו של הנאשם להגנה עצמית בהכרעת הדין, קביעה המתחייבת מבחינה משפטית, הרי שנסיבות ביצוע העבירות נטו לטובתו דווקא. לא ניתן לומר דברים דומים על הנאשם במקרה שלפנינו.

ז. בת"פ (ק"ג) 3005-10-13 מדינת ישראל נ' צור (6.6.2016), ביטל בית המשפט הרשעתו של בגיר-צעיר חולה במחלת הסיסטיק פיברוזיס, שהחזיק סכין במכנסיו. לגבי אותו מקרה ייחודי צוין שהגם שלא הוכחה פגיעה קונקרטיה בעתידו של הנאשם, עדין יש מקום להתחשב במצבו הרפואי הקשה, המצמצם מלכתחילה את אפשרויות התעסוקה שלו, ולהסתפק בהוכחת נזק עתידי פוטנציאלי, להבדיל מנזק קונקרטי. עוד הודגש כי חלפו למעלה מ-3 שנים מיום ביצוע העבירה.

ח. בת"פ (ק"ג) 19597-10-14 מדינת ישראל נ' מוגס (19.3.2017) נמנע בית המשפט מהרשעת נאשם שהילך ברחוב כשבאמתחתו שני סכינים, זאת הן בשל העדר אינדיקציה לכך שהנאשם התכוון להשתמש בסכינים והן בשל בגילו הצעיר (בן 21 בעת שבוצעה העבירה).

ט. בת"פ (רמ') 15406-12-13 מדינת ישראל נ' קוגן (22.12.2014), נמנע בית המשפט מהרשעתו של נאשם, נהג משאית, שהתכוון להיכנס לכלא כשבמשאית סכין. בית המשפט ציין כי הגם שעל הנאשם חלה חזקת ידיעת הדין, לא מן הנמנע שהנאשם, שגדל בברית המועצות ואינו דובר עברית רהוטה, לא הבין אל נכון את האיסור שבנשיאת סכין, מה גם שמעולם לא הוער לו בעבר כשנכנס עם סכין לבתי כלא במסגרת עבודתו. נוסף על כן נקבע שהנאשם הוכיח פגיעה קונקרטיה בעתידו.

י. בת"פ (פ"ת) 6617-03-16 מדינת ישראל נ' שער (20.6.2017), נמנע בית המשפט מהרשעתו של נאשם שהחזיק בתוך משענת היד ברכבו סכין מתקפלת בעלת להב באורך 6 ס"מ. בין יתר הנימוקים שהובילו למסקנה זו צוין שהסכין הוחזקה ברכב ולא נישאה על גוף הנאשם, זאת "על רקע אי ידיעת החוק, תחושת חוסר בטחון וחוסר ניסיון חיים, ולא בשל תפיסת עולם ודפוסי התנהגות אלימים או עבריינים". עוד נקבע שקיימת אינדיקציה מספקת לפגיעה קונקרטיה בתעסוקתו העתידית של הנאשם, אדם צעיר הנמצא בתחילת דרכו המקצועית. הנה כי כן, נסיבות האירוע קלות מהמקרה שלפניי.

13. מנגד, ניתן להפנות לעפ"ג (מרכז) 11918-03-19 מדינת ישראל נ' עאמר (25.6.2019), שהוגש על ידי המאשימה, במסגרתו התקבל ערעור המדינה על סיום ההליך הפלילי ללא הרשעה בבית משפט השלום. נסיבות אותו מקרה קלות מהנסיבות בענייננו, שכן הנאשם החזיק באגרופן שהיה תלוי מתחת למראה הקדמית ברכבו, אותו קיבל במתנה וראה בו פריט נוי.

14. ניתן היה לעצור את הדין בנקודה זו, אולם בבחינת למעלה מן הצורך אתיחס גם למבחן השני שנקבע בעניין כתב - הוכחת קיומה של פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם שביטויה בהוכחת נזק קונקרטי שיגרם לו כתוצאה מהרשעתו. טענתו המרכזית של הנאשם היא שהותרת ההרשעה על כנה תמנע ממנו להשתלב בתפקידים בתחום

האבטחה. ואולם, טענת הנאשם לא נתמכה בראיות, ואין לראות בטופס ההרשמה הריק, הכולל שאלה בדבר קיומו של עבר פלילי למועמד, כעונה על הדרישה להוכחת נזק או פגיעה כאמור. מעבר לכך, אף אם היה מוצג אישור ממעסיק כלשהו, יתכן שלא היה בו די בהינתן פסיקת בית המשפט העליון לפיה אין די בהצגת אישור מהמעסיק בדבר פיטורין או אי קבלה לעבודה כדי להימנע מהרשעה [רע"פ 6756/14 בן חמו נ' מדינת ישראל (15.1.2015)]. יתר על כן, כאשר מדובר בעבודות הטעונות רישוי, יש להותיר את הדיון בדבר בידי גורמי הרישוי המוסמכים [ראו והשוו: רע"פ 1240/19 בר לוי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (24.3.2019)]. דומני שכוחו של כלל זה יפה בפרט כאשר עסקינן בעבירות מסוג העבירות בהן הורשע הנאשם.

לאחרונה נדרשתי לסוגיה דומה בת"פ (ראשל"צ) 64101-09-17 מדינת ישראל נ' דורושנקו (16.6.2020). באותו מקרה הורשע נאשם בעבירה שאינה מענייננו, לאחר שקבעתי כי לא עלה בידו להוכיח שייגרם לו נזק קונקרטי כתוצאה מהרשעתו, זאת על אף שהגיש אישור ממעסיקו - חברת אבטחה, לפיו הוא יפוטר ככל שהרשעתו תיוותר על כנה. ערעור שהגיש הנאשם נדחה, לאחר שנקבע שהנאשם לא הוכיח קיומו של נזק קונקרטי ברמה הנדרשת [עפ"ג (מרכז) 68650-07-20 דורושנקו נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (3.11.2020) (לא פורסם)].

15. במאמר מוסגר אציין שגם בהמלצת שירות המבחן אין כדי לסייע לנאשם, בהיותה כלי עזר והמלצה בלבד, אשר בית המשפט, הבוחן את האינטרס הציבורי בכללותו, אינו כפוף לה [רע"פ 6819/19 סרוסי נ' מדינת ישראל (28.10.2019)]. מעבר לכך, אף ששירות המבחן המליץ על ביטול ההרשעה, הרי שמסקנתו הייתה מבוססת על נתונים שאינם ייחודיים לנאשם, כמו גילו הצעיר, האחריות שנטל על מעשיו, והערכתו שהנאשם מכוון את חייו לכיוון נורמטיבי. נתונים אלו הם חשובים וחיוביים, אולם, הם אינם מספיקים לצורך ביטול הרשעת הנאשם, וינתן להם המשקל הראוי בשלב של קביעת עונשו.

16. אשר על כן, הגעתי לכלל מסקנה שעניינו של הנאשם אינו שונה מעניינם של נאשמים רבים אחרים ואינו נופל למסגרת החריגים המצדיקים את ביטול הרשעתו.

עונשו של הנאשם

17. כאמור, הצדדים לא היו חלוקים בשאלת העונש המוחשי שיוטל על הנאשם, קרי של"צ בהיקף של 140 שעות, עליו המליץ שירות המבחן. לפיכך, נותר לבחון אם העונש המוצע הוא עונש סביר ומאוזן בנסיבות העניין, כמו גם את עתירת המאשימה להטיל על הנאשם קנס ומאסר מותנה.

18. מתסקיר שירות המבחן מיום 30.9.2020 עולה שהנאשם כבן 25, כאשר במועד ביצוע העבירות היה כבן 23. הנאשם נעדר עבר פלילי וכן למשפחה נורמטיבית. הנאשם שירת שירות צבאי חלקי ולבסוף שוחרר על רקע אי התאמה לאחר עריקות של שנתיים. מגיל צעיר עסק ביחצנות מסיבות וכיום מדווח שמעוניין ללמוד הנדסאות תוכנה. הנאשם דיווח כי בעברו השתמש באופן מזדמן בגראס, אולם שלל שימוש כיום. בדיקה אחת מתוך שתיים שמסר לאיתור סמים יצאה חיובית לסם מסוג קנאביס, הגם שהנאשם הסביר זאת בעישון פאסיבי במהלך המסיבות אותן הוא מיחצן. לפיכך, ביקש

שירות המבחן להורות לנאשם לבצע בדיקות שתן במסגרת צו השל"צ.

19. מהתסקיר עולה שלדברי הנאשם הוא הצטייד בסכין הואיל וחבריו הודיעו לו שהמתלונן וחבריו ממתינים לו מחוץ למסעדה. לצד האמור, עולה מהתסקיר שכיום הנאשם מבין את חומרת מעשיו והפנים את האפשרות לפגיעה באחר בעצמו. הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הגם שעולה כי במידה מסוימת השליך חלק מהאחריות גם על המתלונן, שלדבריו התגרה בו והחל בתגרה. לצד זאת העריך שירות המבחן שהנאשם בעל יכולת טובה להימנע ממעורבות עתידית בפלילים.

20. בהינתן כל האמור, ולאחר שנתתי דעתי מחד גיסא לחומרת העבירות, ומאידך גיסא לנסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שפורטו לעיל, כמו גם להמלצת שירות המבחן, מצאתי לאמץ את עתירת הצדדים ולהסתפק במקרה זה בעונש מוחשי של צו של"צ, הגם שהעונש נוטה במעט לקולה. לצד עונש זה אטיל על הנאשם מאסר מותנה מרתיע. בנסיבות העניין, ומאחר שאין מדובר בעבירה שבוצעה על רקע "כלכלי", מצאתי להימנע מהטלת רכיב עונשי של קנס.

21. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. צו של"צ בהיקף של 140 שעות, שיבוצע במסגרת מתנ"ס "בית לברון" באשדוד בתפקיד סיוע ואחזקה.

בהתאם לסעיף 71א(ד) לחוק העונשין אני מורה כי במסגרת צו השל"צ ימסור הנאשם בדיקות שתן במועד ובמקום שייקבעו על ידי שירות המבחן או גורם מטעמו.

מובהר לנאשם שככל שלא יבצע את צו השל"צ או לא יעמוד בקשר עם שירות המבחן, ניתן יהיה להחזיר את עניינו לבית המשפט ולהטיל עליו עונש אחר.

ב.מאסר למשך 3 חודשים אותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מהיום על עבירת אלימות או עבירה של החזקת סכין.

22. ניתן בזאת צו כללי למוצגים. הסכין תושמד.

23. כסף שהופקד על ידי הנאשם במסגרת תיק זה או אחד מתיקי המעצר הקשורים אליו, ולא חולט, יושב לנאשם, בהעדר מניעה חוקית אחרת, לרבות עיקול.

24. המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ז' כסלו תשפ"א, 23 נובמבר 2020, בנוכחות הצדדים.